

Jens Baggesen: Dødens Aftensang

Digtet er fra Rosenblade med et Par Torne, 1819.

Jens Baggesen (1764-1826), dansk forfatter.

Tordner buldred, Bølger bruuste,
Solen skiulte sig i Mørk;
Mod min Klippe Stormen suuste
Vældig over Havets Ørk.¹

5 Kied af Livets Jammer, eene,
Trøstesløs, og uden Haab,
Sad jeg, mellem Fieldets Steene,
Spildende mit Klageraab.

Tordnen buldred i mit Hierte,
10 Stormen rased i min Barm;
Haard, som Klippen var min Smerte,
Vild, som Bølgen var min Harm.

Tordnen taug;² med dæmpet Brusen
Døned³ Bølgen mod sin Bred,
15 Stormen svandt i stille Susen;
Solen dalende gik ned.

Endt var al Naturens Smerte
Jorden smilte, Himlen loe;
Kun i det oprørte Hierte
20 Giød min Aften ingen Roe.⁴

Men i Klippen under Jorden
Hørte jeg en Harpes Klang,
Dæmpet, som en fiernet⁵ Torden —
Og en Stemme sød, som sang:

25 „See bag Skyer Solen iile⁶
Sin bestemte Bane hen:
Snart den synker for at smile,
Medens Havet favner den.

¹ Ørk: ørken; her: stort, mennesketomt område.

² taug: tav.

³ Døned: slog.

⁴ Giød min Aften ingen Ro: 'gav aftenen mig ingen ro'.

⁵ fiernet: fjern.

⁶ iile: bevæger sig med stor fart.

See den smile, see den blegne,
30 See den synke, see den slukt;
Tænk: Som den, du og⁷ skal segne,
Snart er og dit Øie lukt!

Hør i Havet Bølgen bruse
Mindre høit, med mindre Magt;
35 Hør i Lunden Stormen suse,
Dæmpet, meer og meere svagt

Hør den sidste Vove⁸ trille
Hør det sidste Vindens Pust
Tænk: Din Siæl og snart blir stille;
40 Snart er og Dit Hierte knuust!

I en natlig stille Slummer
Ligger alt Naturen Lig:⁹
Trøstesløse! glem din Kummer!¹⁰
Døden favner ogsaa dig.“

⁷ *og*: også.

⁸ *Vove*: bølge.

⁹ *Naturen Lig*: ligesom naturen.

¹⁰ *Kummer*: smerte.

Thorkild Bjørnvig: Tidevandet ved Rosemarkie¹

Digtet er fra digtsamlingen Siv, vand og måne, 1993.

Thorkild Bjørnvig (1918-2004), dansk digter.

Tårnurets slag,
de elleve, de tolv, det ene, de to
overdøver havlyden
så længe de varer.
5 Det samme gør mågeskrig
efter de tre
til de bliver borte
ud over havet
Men bølgeslaget,
10 tilbagebruset
drukner ekkoet, glemslen til sidst
den mægtigste rytme.

¹ *Rosemarkie*: by ved kysten i det nordlige Skotland.